

CURRENTA XV.

A. D. 1863.

N. 2573.

Mutatio in Persona Alti Praesidii C. R. Locumtenentiae Leopoli, ad 6. hebdomades.

Hoc patet e sequentibus:

„P. Z. 9265. Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchstem Hand- schreiben von 11. August die Ausübung der Funktionen und Befugnisse des Statthalters von Galizien und kommandirenden Generalen in diesem Königreiche und der Bukowina für die Zeit des mir zur Herstellung meiner Gesundheit bewilligten sechs wöchentlichen Urlaubes den Herrn Feldmarschall-Lieutenant Joseph Ritter von Schmerling im vollen Umfange allergnädigst zu übertragen geruht.

Hievon habe ich die Ehre das hochw. Consistorium in Kenntniß zu setzen.

Zugleich ersuche ich dießfalls den unterstehenden Klerus zu verständigen.

Lemberg am 15. August 1863.“

Hoc pro notitia & Memento.

Tarnoviæ die 18. Aug. 1863.

N. 2598.

Relatio de adventu Illustrissimi Praesulis Romae &c.

In nexu cum Relatione Nostra de itinere Illustrissimi Antistitis cum Clarissimo Socio Romam de 25. Jul. a. c. N. 2354. in Cur. XIV. a. c. Venerabilem Clerum praesentibus certiore reddimus de eo, Ambos P. T. Peregrinatores, visitatis sub itinere visu dignis die 8. Aug. a. c. Romam feliciter appulisse & 9. pro salute totius Dioecesis Missæ sacrificium, ad limina Apostolorum litasse, atque Claris. Comitem in loco, ubi S. Laurentius assatus fuerat, ac de vita pretiosa hostiam Deo acceptabilem obtulerat, ipso die onomastico, 10. Aug. celebraturum fuisse. Hanc gratam notitiam ex honorandis Litteris de 9. & 10. Aug. a. c. hausimus, in quibus *salus plurima* dicitur Cunctis exoraturque ulterior *precatio* pro felici successu ulteriori.

Hæc cum Vener. Clero communicantes, exorem Patrem Misericordiarum ac S. Raphaellem Patronum itinerantium pro ultronea gratia.

Tarnoviæ 19. Aug. 1863.

N. 1993.

Collectio pro templo etc. in Mnisek publicatur. in sequentibus:

„Z. 14454. Zufolge einer Eröffnung der königl. ungarisch. Hoffanzelei vom 13. Mai d. J. Z. 7717. haben Sr. k. k. apostol. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 7. Mai d. J. genehmigend zur allerhöchsten Kenntniß zu nehmen geruht, daß für die blos

813. Seelen zählende arme katholische Gemeinde Mnisek in Ungarn zur Erbauung ihrer Kirche, respektive zum Zwecke der Aufbringung der Kosten der inneren Einrichtung derselben milde Gaben im Bereiche des ganzen Reiches im behördlichen Wege gesammelt werden dürfen.

Die hochwürdigen Consistorien werden zufolge Weisung des k. Staatsministeriums vom 1. d. Mts. Z. 5490./C. U. angegangen, hierwegen das Weitere zu veranlassen und die diesfalls eingehenden Beträge unmittelbar an das bischöfliche Ordinariat der Diözese Zips zu übersenden.

Hievon werden die politischen Unterbehörden in Kenntniß gesetzt.

Kraßau am 14. Juni 1863.

Hæc pro executione.

Tarnoviæ 2. Jul. 1863.

L. 2487.

Składki na Brzesko zgorzałe i t. d.

Ledwo okolica Wiśnicza ochłoneła z przestachu, jużci we 2. tygodnie później, 17. Lipca r. b. jak to Szanowni Bracia z Okolnika przez Wys. c. k. Prezydyum namiestniczój Komissyi w Krakowie na dniu 8. Sierp. r. b. l. prez. 3893. wydanego a Wam przy Kurendzie XIV. przesłanego wyczytaliście; łuna straszna przed północą nad *Brzeskiem* się unosząca okoliczne wsie nabawiła strachu i o pomoc wołała, gdy tymczasem pożar ogarnawszy prawie całe miasto 250 zabudowań mieszkalnych oprócz przybudowań różnych, znaczne zboża i towarów zapasy i wszystkie prawie inne ruchomości, nawet świątynią, Plebanią i stajnie w porzynę obracał i do *półmilion*a szkody wyrządzał. Ledwo 36. domów ocalało i kościółek obok cmentarza, w którym się teraz nabożeństwo odprawia, gdyż kościół farny lubo murowany lecz niesklepiony wypalił się ze wszystkim wewnątrz, a gorliwi tamże Pastérz I. X. Stopa o domu bożego ozdobę, opłakuje zniszczenie ofiar swoich i Parafianów i Kolatora J. W. Hrab. Żeleńskiego. Dzwon budzący mieszkańców z twardego snu w krótkce zajęknął jakby z bólów strasznej śmierci, bo ogniovej a zegar wieżowy ostatnią sobie wybił godzinę.

Pożar wypłoszył 200. pogorzalców z Wiśnicza w gościnę przyjętych a 3000. Brzeszczanów tuła się bez życia i mieszkania.. i wygląda pomocy naszej. Przybyła im wprawdzie pomoc z Wiednia od Najaś. Pana w zasiłku 2000 Złr, w. a. jako i od okolicy, ale nie hojna, bo niedawno pospieszyła z nią dla Wiśnicza.

Niezawodnie już w skutek Wys. Odezwy powyższój Szanowne Duchowieństwo przedsięwzięło *kolektę* na tych nieszczęśliwych... a jeśli jeszcze nie doszło Wezwanie owe, w krótkce datki na ten cel zbierać i do najbliższych P. P. Naczelników posełać będzie.

Doszła pewnie do Wszystkich wiadomość smutna, że w pare dni później t. j. we wtorek, 21. Lip. spaliła się w Jadownikach przy Brzesku stodoła Plebańska wraz z krescencyą obfitą tegoroczną, a w piątek 24. z dymem poszły stajnie wraz z całym karmy zapasem. Prócz tego krążyły wieści groźne, że dziś tu, jutro tam podobne zniszczenia pojawiać się

będą. Dzięki Bogu! że groźby nie ziściły się, ale cios tak okropny dla jednego dusz Pastę-
rza w jednym tygodniu nie tylko wzbudza litość ale i woła o poratowanie Sąsiada po-
wszechnie kochanego i Dziekana dla JJ. KK. Kondekanałnych pracy i ofiar nie żałującego.

I ta wiadomość napawa Nas smutkiem, że niektórzy skorszymi się okazali w ra-
bunku niż w ratowaniu.. i że często wcale nie poczuwają się tu i owdzie sąsiedzi do rato-
wania bliźniego, dotkniętego pożarem, szczególnie od piorunu wznieconym.

Ta okoliczność wskazuje potrzebę przemówienia częstego o powinności ratowania
podczas pożaru, o sposobie ocalenia domów ogniem jeszcze nie dotkniętych, i o szkaradności
kradzieży pożarowej, o zwróceniu i wynagrodzeniu szkody takowej. i t. p.

Nakonec z okazji tych pożarów częstych pozwalamy sobie napomknąć o potrze-
bie *sklepienia* kościołów murowanych, *zachowania* kościoła *drugiego*, jeśli jest na miejscu, i
pomyślenia o miejscu dla mętryk i aktów bezpieczném, przepisywania mętryk i wysełania
rok rocznie do Konsystorza, załatwienia spraw różnych urzędowych w swoim czasie, o potrze-
bie nauczania ludu, aby uwagę zwracali na stan kominów, na belki do nich przytykające; na
ściany przy piecach chlebowych; na zapałki, na fajki, cygara, na opatrywanie bydła w wie-
czór przy świecy, na pastęrzy w bliskości domów albo lasów, ognie palących...

Przy tém uciekajmy się do tronu Miłosierdzia, do Ś. Floryana. Nućmy psalm tak
skuteczny: *Kto się w opiekę.. wołajmy: Od powietrza, głodu, ognia i wojny i t. d. za-
chowaj nas Panie!* i t. p.

Tarnów dnia 18. sierpnia 1863.

N. 1708. 1874.

**De Via Crucis... Indulgentiae Crucibus annexae, quando pereant et
quando non.**

„Vicarius Generalis Diœc. Agennen. expostulat solutionem nonnullorum dubiorum de
Indulgentiis, quibus gaudet *Via crucis vite erecta*. *)

1. *An pereant Indulgentiæ*, cum Cruces, vel Imagines XIV. Stationum aut par-
tim, aut integre, quacunq. de causa e loco suo amoveantur, etiam ad breve tempus.?

2. *An pereant*, cum novæ Imagines, servatis Crucibus, aut vice versa novæ Cru-
ces, servatis Imaginibus in locum aliarum pariter, aut partim aut integre sufficerentur.?

3. *An pereant*, cum ordo Crucium et Imaginum potiori modo disponerentur, et ge-
neratim quoties mutatio quædam fieret et quidem in melius.?

Sac. Congr. Indulgentiis, SSq. Reliquiis præposita, die 20. Sept. 1839. respondit:

Ad primum. „Si Cruces vel Imagines quatordecim Stationum Viæ Crucis, aut par-
tim aut integre e loco suo moveantur ad tempus, ut denuo eidem loco restituantur, *Indulgen-
tias non perire.*

*) *Rite erecta* sive *introducenda* via Crucis dicitur, si id factum est per Ordinem S. Francisci, aut extra regulam,
ab aliquo Sacerdote sæculari, qui ad hoc privilegio gaudet.

Ad secundum. Indulgentiæ Viæ Crucis *Crucibus* tantum sunt adnexæ, minime vero Imaginibus, quæ necessariæ non sunt hoc posito, si Cruces primitus benedictæ omnino pereant vel tollantur, iterum nova Erectio & Benedictio requiritur ad acquirendas Indulgentias. Si vero pereant vel tollantur ex minori parte, licet alias illis substituere absq. ulla nova Erectione et benedictione; ideoq. Indulgentias perseverare.

Ad tertium. Circa ordinem et dispositionem Crucium et Imaginum, Indulgentias non amitti, dummodo tamen Stationes visitandæ illæ sint, quæ hucusque ab universis Christi fidelibus dignoscuntur.“

N. 1715. 2528.

Confraternitates Scapularis & Rosarianæ quoad susceptionem & inscriptionem membrorum; benedictionem Scapularium, Coronarum, Rosariorum...

„Archi-Episcopus Auxiensis Sac. Congr. dubia, ut infra solvenda proponit:

1. Utrum Parochus seu Moderator Confraternitatis cujuscunque, sive legitime impeditus sive non, possit *licite* et valide sibi Vicarium, vel alium Presbyterum *subrogare* ad recipiendum Fideles Confraternitati adscribendos?

2. Utrum Vicarius vel alius Presbyter ita subrogatus pro una vice vel ad tempus, possit habitus Confratrum vel Sororum, nec non Coronas deprecatorias, seu Rosaria *benedicere* cum applicatione Indulgentiarum, non secus ac ipsemet Parochus vel Moderator legitimus Confraternitatis.

3. Utrum hæc omnia absq. ullo Fidelium Confraternitati adscribendorum seu adscriptorum *detrimento* fieri possint?

Sac. Congr. Indulgentiis SSq. Reliquiis præposita die 22. Aug. 1842. reposuit:

Ad primum. Negative, nisi in commissione ei facta ab habente auctoritatem delegandi expresse cautum sit, ut Vicarius, sive alius Presbyter subrogari possit.

Ad secundum. „Provisum in primo.“

Ad tertium. Negative: *deficiente* in *Sacerdote* adscribente seu benedicente *legitima auctoritate*.“

RESPONSA 2.

hoc in objecto.

I. Religiosissimi Patris Provincialis Ordinis PP. Carmelitarum Leopold. de 25. Maji a. c. N. 55.

„W skutek szanownego zapytania Najprzewielebniejszego Konsystorza dnia 9. kwietnia b. r. do liczby 1090 uczynionego w interesie Bractw zaprowadzenia, niżej podpisany najuprzejmiej niniejszym odpowiada.

Dekret w odpisie nadesłany względem zaprowadzenia Bractwa, do tegoż przyjmowania, Szkaplerzów i Koronek poświęcania, od S. Congregationis Rituum wydany, zupełnie

się zgadza z Przywilejem Zakonowi Karmelitańskiemu od Stolicy Apostolskiej nadanym i przez wiele Papieży aprobowanym.

Delegować kogoś do przyjmowania do Bractwa, poświęcania Skaplerzów i Koronek, ci tylko mogą, którym przysłuża prawo zaprowadzenia onegóż i tak: Ojciec Jenerał Zakonu może w całym świecie Bractwo zaprowadzać, O. Prowincyał w swojej Prowincyi sam lub też proszącego do zaprowadzenia upoważnić, O. Przeor tylko w swoim klastorze może Bractwo zaprowadzić i do tegóż przyjmowania w swoim zastępstwie z swych towarzyszy którego delegować.

Starający się o zaprowadzenie w swoim kościele Bractwa, dostaje patent stósownie do proźby w tej mierze podanej, na mocy którego jest upoważniony do przyjmowania do Bractwa, delegować zaś księdza Wikarego na swoje miejsce w ten czas tylko może, jeżeli w powyższym patencie ma na to pozwolenie.

Lwów dnia 25. maja 1863.

X. Alfons Jakiel, Prowincyał Zakonu OO. Karmelitów.“

II. Religiosissimi Promotoris SS. Rosarii Cracov. d. 11. Aug. a. c.

„Na zapytanie Konwentu naszego przez Najprzewielebniejszy Konsystorz Dyecezyi Tarnowskiej z dnia 3. sierpnia 1863 r. do l. 2449. w przedmiocie Bractwa Różańcowego, a mianowicie: czyli JMCI XX. Plebani powinni mieć upoważnienie od Przełożonego Bractwo zaprowadzającego do przyjmowania i zapisywania, później do wprowadzonego już poprzednio Bractwa, i czyli mogą innego księdza za siebie do przyjmowania i wpisywania przeznaczyć? w zastępstwie Przełożonego Zgromadzenia u wód będącego, podpisany ma zaszczyt na pytanie kategorycznie odpowiedzieć:

Co do pierwszego, powinni mieć upoważnienie od Prowincyała Zakonu naszego, Dyplomem zwane, w którym otrzymują władze do przyjmowania, zapisywania, Różańców święcenia, i dawania absolucyi generalnej Różańcowej in articulo mortis wpisanym w Różaniec; ma się rozumieć wtenczas, gdy Bractwo Różańca Świętego w tym Kościele i Parafii przez XX. Dominikanów podług formy przez Kościół Ś. przepisanej, wprowadzone lub odnowione zostało. X. Prowincyał udziela Konwentowi naszemu potrzebnych Dyplomów, Konwent zaś życzącym sobie WW. JMCI XX. Plebanom łącznie z Parafianami swemi.

Powtórę, do wprowadzonego już poprzednio Bractwa, jeżeli takowe ma przekonujące dowody, że było przez XX. Dominikanów wprowadzone, i kiedy? tudzież, ma Dyplom udzielonych w zamieszczeniu Odpustów, nie potrzeba nowego ani wprowadzenia ani odnowienia, tylko w Różaniec się wpisania X. Plebanowi, od kapłana na to upoważnionemu; gdyby zaś tego wszystkiego nie było, takowe Bractwo uważane jest w obliczu Kościoła Ś. za żadne, tylko pia devotio.

Co do trzeciego, WW. JMCI XX. Plebani, u których w parafialnych Kościołach jest już Różaniec Ś. podług formy zaprowadzony, nie mogą innego kapłana przeznaczać, lub być przez innego kapłana zastąpieni w przyjmowaniu do Różańca, albo Różańców

święceniu, dopokąd mieć nie będzie od Zgromadzenia naszego szczególnego dla swojej osoby wyłącznie upoważnienia, a to mu służyć będzie do śmierci gdzie się tylko obróci, z warunkiem, aby był pierwój sam do Różańca Św. wpisanym i przyjętym.

Wszystkie życzenia z strony interessujących Konwent nasz najuprzejmiej ułatwi, dla pomnożenia Chwały Bożej i uwielbienia Najświętszej Maryi Panny w Różańcu Świętym.

Haec pro notitia et directione.

Kraków dnia 11. sierpnia 1863. r.

Z najgłębszém uszanowaniem

X. Franciszek Gawłowski, Promotor Różańca świętego.

L. 833.

Wykaz sprawionych rzeczy przy kościołach i Plebanjach Dekanatu Nowo-Sandeckiego podczas 2. lat 1861. i 1862.

Z Wizyty dekanalnej z r. 1862. wyjmujemy następujące wiadomości przyjemne:

1. W *Chomranicach* sprawiono 6. mosiężnych lichtarzy na ołtarz, mury koło kościoła odnowiono, 14. stacyjnych kaplic wyreperowano, za co wydano blisko 300 Złr. summa ta powstała z doprowolnych składek i ofiar.

2. W *Jakubkowicach* odnowiono kociołki od Chrzcielnicy, Aspersorii, tacki, wyreperowano organ, ułożono w izdebce czeladnej podłogę i ściany otrynkowano, postawiono piec, wymurowano małą piwnicę, zrobiono nowe stachety w dziedzińcu; dla odpływu zbytniej wilgoci z podworza zrobiono kanał, pokryto część stajen, wyzłocono dwa kielichy, nowy cmentarz parafialny otoczono murem, postawiono na tymże krzyż kamienny, za sumę koło 1200 złr. a. w. do czego przyczyniła się konkurencyja blisko 1000 złr. dobrowolne ofiary i składki 80 złr. JX. Gabryelski Pleban w 120 złr.

3. W *Kamionce* sprawiono sukno czerwone na gradusy ołtarza za 19 złr. 25 kr. z dobrowolnych ofiar, do czego Jks. Pleban Mieszczak przyczynił się w 4 złr. a. w.

4. W *Męcinie* wyzłocono kielich, zreperowano organy, wystawiono nową Plebanię, za sumę 3569 złr. do czego przyczyniła się konkurencyja w 3503, dobrowolne składki 38 złr. Jks. Pleban Wąsikiewicz 8 złr. a. w.

5. W *Mystkowie* skończono studnię, odnowiono, odmalowano, sufitem opatrzone i t. d. kaplicę poboczną kościoła. Jan Kiełbasa sprawił ornat, Stanisław Budowski i Wojciech Głowczyk sprawili dwa obrazy Trójcy Przenajświętszej i Ś. Walentego do ołtarzów; kosztowało to przeszło 464 złr. do czego przyczyniła się konkurencyja w 185 złr. dobrowolne ofiary i składki 220 złr., Jks. Pleban Sarna w 59. złr. a. w.

6. W *Pisarzowej* odnowiono ołtarzyk Matki Boskiej Boł., wyzłocono kielich, sprawiono portatyle, okno na chórze, bramę do nowego cmentarza, Jaś. W. Pani Kolatorka sprawiła Baldachim, na to wydano 233 złr. 89. kr. konkurencyja złożyła 123 złr. 49 kr.; dobrowolne ofiary i składki 100 złr. 55. kr. Ik. Pleb. Najdach 9 złr. 95. kr. a. w.

7. W *Nowym Sączu* ofiarowano dwie par firanek do ołtarzy w wartości 19 złr. a. w.

8. W *Tęgorzcu* sprawiono 3 komże dla minist. i 2 dla kapłana, odmalowano kościół i oparkaniono takowy, na to wydano koło 500 złr. z ofiar dobrowolnych, składek, do czego się Jks. Pleban *Wieczorek* koło 150 złr. przyczynił.

9. W *Ujanowicach* kościółek filialny w *Kamionce* deskami zewnątrz do koła obito, Statuę Ś. Katarzyny Patronki kościółka ubrano, sprawiono obraz Ś. Mikołaja, do tego kościółka J. W. P. *Walerya Baron. Przychocka* sprawiła firanki, *Szczepan Grzegorz* sprawił do tego kościółka 8 lichtarzy mosiężnych, wyzłocono dwa kielichy, *Najs. Pannę* na feretonie nową suknią i koroną ozdobiono, odmalowano 3 antypedia, odzłocono *Monstrancję* sprawiono obraz dla nabożeństw pogrzebowych, sprawiono lampę mosiężną przed ołtarz N. P. M. pobito gontami kuchnię i wozownię, wyłożono sumę 371 złr. 30 kr. do czego konkurencja dała 245 złr. dobrowolne ofiary i składki 57 złr. 30 kr. Jks. Pleban *Głombiński* 69 złr. a. w.

10. W *Wielogłowach* Jan *Michałek* sprawił kielich za 32 złr. 60 kr., konkurencja złożyła na wystawienie stajni końskiej i spichlerza 650 złr. a. w.

11. W *Zbyszycach* nie.

Oby gorliwość Tych wzniecała podobną wszędzie szczególnie przy dochodach większych; i aby dochody kościelne według przepisów kościoła bywały obracano, aby Najwyższy miał chwałę, Duchowieństwo honor, a ludęk pociechę i zadowolenie!

Tarnów 26. marca 1863.

Casus liturgici

sub expositione SS. Sacramenti obvenientes.

e Manuali Decretorum.

sac. Rituum Congregat. Romae 1853 edito.

Continuatio ad Cur. IV. a. c.

XVI. §. III. De coloribus paramentorum

quid sub devotione 40. hor.?

Res. 1035. pag. 300. „Color paramentorum tam in Missis solemnibus privatisque, quam in vesperis *ipse* erit, qui juxta generales rubricas congruit Missæ, sive vesperis, quæ in præsens celebrantur: in processione vero congruentius utendum colore functionis immediate antecedentis. Si tamen coloris convenientis paramenta pretiosa non habeantur, tunc alterius coloris (aliquaqualiter tamen congruentis) ea adhiberi posse, si pretiosa, licitum faciunt in similibus occurrentiis Rubricistæ.

XVII. Sed quid, si dum Missæ, vel officii color est *violaceus*, adhibeantur in defectu paramentorum hujusmodi coloris (vel si habeantur, non sint pretiosa) paramenta alba? Resp. Cum color albus congruat et solemnitati, et Sacramento, eo in casu licite eo uti posse videntur: non tamen viceversa, cum color *violaceus* neque solemnitati, neque Sacramento, neque etiam Missæ, vel officio, uti supponitur, congruat. Quoad *Missas* vero *de Requiem* in solemniori oratione pro defunctis dicendum, quod si extra hujusmodi occasionem per S. Rit. C. decretum 21. Junii 1670. in subsidium permittitur color *violaceus* pro nigro, a fortiori (imo

decentius) dum ss. Sacramentum, manet expositum, ut patet. Pallium denique altaris, in quo expositum est ss. Sacramentum, semper erit *albi* coloris, licet Missa solemnis vel vespere celebrentur in alio colore: ita pariter *baldachinum*, et *velum humerale*. Instruct. Clement. *)

XVIII. Umbraculum quando collocandum est ante expositum Sacramentum?

Resp. Tantum sub concione; hoc deducitur e rei natura; nam exponitur Sacramentum ut adoretur, non velatum, sed discoopertum; sub concione primum officium est audiendi verbum divinum, non vero adorandi Sanctis. Sacramentum. Idem indirecte eruitur e Nr. 1028 pag. 298 et directe ex Instructione Praesid. hujate de 17. Dec. 1845. Nr. 502. sub d) pag. 8.

XIX. Nr. 277. pag. 57. „An quando in gratiarum actione cantatur hymnus: *Te Deum* coram SS. Sacramento publice exposito, Clerus tam ad Altare, quam in choro debeat manere *genuflexus*, vel potius *stare*? Resp. *Standum esse*.“ 27. Mart. 1779.

Idem observandum esse censetur, quando post Processionem cum SS. Sacramento hymnus: *Te Deum*... nedum est finitus sub ingressu ad Altare.

XX. Utrum in Vesperis extra Octavam Corporis Christi sub expositione Augustissimi Sacramenti commemoratio de Eodem facienda sit?

Resp. Nequaquam, prout jam in Currenda XI. anni 1860. pag. 75. sub I. Decisio s. Rituum Congreg. de 26. Mart. 1859. legitur desuper.

XXI. Num in Vesperis sub expositione Sanctissimi versus: *Fidelium animae*, post „*Benedicamus Domino*“ dicendus an omittendus?

Resp. Dicendus est, talis etenim ad Nos appulit decisio ad I. Romana, ut supra.

N. 2395.

Piis ad aram precibus commendatur

Anima R. Joannis Rypel Capellani castrensis, in Arad in Hungaria die 17. Jul. a. c. defuncti, pro quo P. T. Sodales Societatis precum *unam Missam* persolvere tenentur.

*) Notandum adhuc est: 1. Paramentorum mutatio fieri debet in primis Vesperis; quæ si non essent integræ, sumatur color illius, de quo Capitalum et reliqua dicuntur. 2. In Benedictionibus utendum est colore Officii occurrentis. Excipitur a) Benedictio Candelarum in festo Purificationis B. V. M. b) Benedictio aquæ, in qua, si fiat in Dominica a celebraturo, ante Missam solemnem, adhibetur color *Missæ conveniens*, si autem sit ab alio, vel alio tempore, *violaceus*; c) Benedictio mulieris post partum, domorum in Sabbato S. primarii lapidis in Ecclesia ædificanda, novæ Ecclesiæ et Cæmeterii, in quibus adhibetur color *albus*. S. R. Congr. die 19. Decb. 1829. 12. Novbr. 1831. Eadem in Veron. 16. Martii 1833. Vide etiam Liturg. S. catholicam de Papi.

Franc. Szlósarczyk,
Officialis et Vicar. gener. in spiritual.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 20. Aug. 1863.
JOANNES FIGWER, Cancellarius prov.